

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205923
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617205923.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej Y. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. Y. XXX, pre zaplatenie 6 125,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 6 030,42 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6 072,61 eura od 30. 10. 2014 do 21. 07. 2017, zo sumy 6 048,74 eura od 22. 07. 2017 do 10. 08. 2017 a zo sumy 6 030,42 eura od 11. 08. 2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach splatných do 20. dňa v mesiaci, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, každá vo výške po 80,- eur, s tým, že nezaplatenie čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Súd konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie 95,38 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 53,19 eura od 30. 10. 2014 do zaplatenia, zo sumy 23,87 eura od 21. 07. 2017 do zaplatenia a zo sumy 18,32 eura od 10. 08. 2017 do zaplatenia.

III. Súd žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 98 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02. 08. 2017 sa pôvodná žalobkyňa, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 6 125,80 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 30. 10. 2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzatvorila dňa 28. 11. 2013 Zmluvu o pôžičke č. 5020353, na základe ktorej jej poskytla pôžičku vo výške 6 254,03 eura. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať pravidelnými 60 mesačnými splátkami po 195,05 eura, pričom ku dňu podania žaloby zaplatila sumu 1 686,81 eura. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobkyňa ju dňa 30. 08. 2014 listom vyzvala k úhrade dlžných splátok s poučením o možnosti vyhlásenia splatnosti úveru, k čomu žalobkyňa pristúpila 19. 10. 2014. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná zaplatiť celkovo 7 759,42 eura a vzhľadom k tomu, že zaplatila len časť pohľadávky vo výške 1 686,81 eura, žalobkyňa si uplatnila rozdiel vo výške 6 125,80 eura spolu s nákladmi na vymáhanie vo výške 53,19 eura.

2. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09. 01. 2018, sp. zn. 11Csp/118/2017, súd pripustil, aby na miesto pôvodnej žalobkyne do konania vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že zo strany žalobkyne nedošlo k reálnemu odovzdaniu žiadnych finančných prostriedkov, ale žalobkyňa len sčítala predchádzajúce neuhradené záväzky a umožnila ich splácať mesačnými splátkami po 195,05 eura. Poukázala na to, že pre vznik zmluvy o pôžičke je nevyhnutné, by došlo ku skutočnému odovzdaniu príslušnej sumy, lebo táto zmluva je tzv. reálnym kontraktom. Keďže k reálnemu odovzdaniu peňazí nedošlo, zmluva o pôžičke je neplatná. Poukázala na to, že žalobkyňa musí preukázať existenciu záväzkov z refinancovaných úverov a to najmä s poukazom na to, či jednotlivé neuhradené pohľadávky zo zmlúv nie sú premlčané. Zdôraznila, že zo zmluvy o pôžičke ako aj všeobecných obchodných podmienok nevyplýva dojednanie o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná zároveň tvrdila, že zmluva o pôžičke neobsahuje obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že ročná úroková sadzba vo výške 32 % je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podstatne prevyšuje priemernú úrokovú mieru z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v mesiaci november 2013 vo výške 11,27 %.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že predmetná úverová zmluva sa stala novým záväzkom, práve od ktorého si uplatňuje svoj nárok. Išlo o tzv. konsolidačnú pôžičku, keďže finančné prostriedky neboli vyplácané priamo k rukám žalovanej, ale boli použité na splatenie jej predchádzajúcich záväzkov. Žalovaná svojim správaním, čiastočným splácaním dlhu, preukazuje, že vstúpila do zmluvného vzťahu so žalobkyňou a je si vedomá svojho záväzku. Žalobkyňa poukázala na to, že v zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. V nadväznosti na námietku žalovanej ohľadne výšky ročnej úrokovej sadzby má žalobkyňa za to, že dojednaná ročná úroková sadzba podstatne neprevyšuje úrokové sadzby bánk v rozhodnom období. Je potrebné zohľadniť jednak výšku pôžičky, jej zabezpečenie ako aj obdobie, na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú.

5. Žalovaná v duplike uviedla, že vzhľadom na absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 03. 2017, sp. zn. 21Co/104/2016, podľa ktorého záver Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 je neaplikovateľný, nakoľko v obdobných prípadoch ide o vnútroštátne právo a zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec smernice, lebo zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná zároveň namietala, že žalobkyňa nepreukázala pri podpise zmluvy o pôžičke výšku neuhradených záväzkov a súlad výšky dlhu so zákonom pri predchádzajúcich zmluvách o pôžičke.

6. Podaním zo dňa 08. 02. 2018 zobrala žalobkyňa žalobu späť v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 53,19 eura a v časti o zaplatenie sumy 42,19 eura s prislúchajúcim úrokom, nakoľko žalovaná dňa 21. 07. 2017 uhradila sumu 23,87 eura a dňa 10. 08. 2017 sumu 18,32 eura. Žalobkyňa uviedla, že zo zmluvy o pôžičke jednoznačne vyplýva účel jej poskytnutia, ktorým bola konsolidácia záväzkov žalovanej formou novácie záväzku. Nováciou tak zanikli predošlé pohľadávky žalovanej, ktoré tak nie sú predmetom tohto konania.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne, ktorý sa z neúčasti včas ospravedlnil.

8. Žalovaná potvrdila, že predmetnú zmluvu uzatvorila za účelom zlúčenia predchádzajúcich úverov. Následne v januári 2017 uzatvorila zmluvu s obchodnou spoločnosťou Prvá oddlžovacia s r. o., prostredníctvom ktorej splácala úver. Žalovaná má celkovo dvanásť veriteľov, pričom sa nevedela vyjadriť v akej výške je jej celkový dlh voči nim. Prebieha súdne konanie s C. H., a. s., ktorá si voči nej uplatňuje pohľadávku vo výške 6 000,- eur, s obchodnou spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o. má uzatvorený splátkový kalendár na šesť rokov po 32,- eur. Proti žalovanej je vedená exekúcia v prospech spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky (právny nástupca po CETELEM SLOVENSKO a. s.), ktorá eviduje pohľadávku vo výške 1 200,- eur. Okrem týchto dlhov spláca žalovaná leasing vo výške po 80,- eur a spolu s manželom hypotekárny úver po 200,- eur mesačne. Žalovaná zarába približne 500,- eur, z čoho 130,- eur poukazuje obchodnej spoločnosti Prvá oddlžovacia, s. r. o. na splácanie jej dlhov. Poukázala na to, že úroky sa

jej zdajú príliš vysoké. Ak by bolo žalobe vyhovené v časti, navrhla splátky vo výške po 40,- eur s tým, že na jeseň splatí leasing a tie splátky by mohli byť vyššie.

9. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 11. 2013 mal súd za preukázané, že žalovanej poskytla právna predchodkyňa žalobkyne pôžičku vo výške 6 254,03 eura za účelom úhrady záväzkov žalovanej zo Zmluvy o pôžičke č. 6128316 zo dňa 03. 09. 2012 vo výške 3 226,75 eura, zo Zmluvy o pôžičke č. 5017508 zo dňa 19. 11. 2012 vo výške 1 830,83 eura, zo Zmluvy o pôžičke č. 20482430 zo dňa 05. 08. 2013 vo výške 179,23 eura a zo Zmluvy o pôžičke č. 7125143 zo dňa 25. 09. 2013 vo výške 1 017,22 eura. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť 60 mesačnými splátkami po 195,05 eura, čiže pri ročnej úrokovej sadzbe 32 %, RPMN 32 %, priemernej PRMN vo výške 21,09 % mala do novembra 2018 zaplatiť celkovo spolu s nákladmi vo výške 5 448,97 eura sumu 11 703,- eur.

10. Predžalobnou upomienkou zo dňa 30. 08. 2014 právna predchodkyňa žalobkyne vyzvala žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 829,42 eura, s tým, že ju upozornila na možnosť zosplatnenia úveru ak žalovaná do 05. 10. 2014 neuhradí splátku splatnú v mesiaci jún 2014. Žalovaná si predmetnú výzvu prevzala 11. 09. 2014.

11. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29. 10. 2014 vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne zosplatnila úveru z predmetnej zmluvy k 29. 10. 2014, pričom celkový dlh žalovanej predstavuje 6 782,67 eura.

12. Podľa § 144 C. s. p., žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 C. s. p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 C. s. p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. V súlade s citovaným ustanovením súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 95,38 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania tak, ako je to uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

16. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o účelovej pôžičke, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Podľa § 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok.

21. Predmetná zmluva o pôžičke má formu refinančného úveru a z jej obsahu bezpochyby vyplýva prejav vôle dlžníka a veriteľa smerujúci k zániku dlhu dlžníka z pôvodnej úverovej zmluvy a jeho nahradeniu dlhom novým, čo predstavuje dohodu o nahradení záväzku podľa ustanovenia § 570 Občianskeho zákonníka. Účel poskytnutia pôžičky bol jednoznačne formulovaný, pričom žalovaná na pojednávaní potvrdila, že mala problémy so splácaním predchádzajúcich úverov a preto uzatvorila

predmetnú zmluvu. Týmto došlo k zániku doterajších záväzkov, teda povinnosť žalovanej plniť z vyššie označených zmlúv o pôžičke a vznikla jej nová povinnosť z novej zmluvy o pôžičke. V danom prípade teda nejde o zmenu záväzku v zmysle ustanovenia § 516 Občianskeho zákonníka, ale zmluvné strany sa nespochybniteľne dohodli, že doterajšie pôžičky zanikajú a sú nahradené novým záväzkom. Súd preto nemohol posudzovať náležitosti zmlúv zo zaniknutých zmlúv o pôžičke a to ani v spotrebiteľskom právnom vzťahu.

22. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Súd preto zisťoval, či táto obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, absenciu ktorých zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy sankcionuje v tom smere, že pôžičku je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že zmluva má všetky požadované náležitosti, vznikla žalovanej povinnosť platiť aj dojednané úroky z pôžičky.

23. Žalovaná považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov v zmluve, z dôvodu neuvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti a z dôvodu absencie adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno vykladať tak, že by dodávateľ musel v zmluve o spotrebiteľskom úvere samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, samostatne výšku, počet a termíny splátok úrokov a samostatne výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch je aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, nakoľko informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. V prípade, ak zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré majú nepochybne vplyv na schopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko pri uzatváraní právneho vzťahu je zákonom predpísaným spôsobom určito, jasne a zrozumiteľne informovaný o celkových nákladoch, ktoré mu vzniknú v súvislosti so získaním úveru, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných individuálne dojednaných poplatkov, súd nevidí dôvod na taký výklad spomínaného ustanovenia, podľa ktorého by súčasťou zmluvy mal byť aj rozpis splátok samostatne na istinu, úroky a iné príslušenstvo úveru. Ak je spotrebiteľ v zmluve oboznámený so všetkými náležitosťami, ktoré sú pre neho podstatné a zásadné pre posúdenie, či je pre neho akceptovateľné získať úver za daných podmienok, tento sa podľa názoru súdu nemôže dostať do stavu akejkoľvek právnej neistoty vo vzťahu k otázke, akú časť splátky má na základe platne dojednaného právneho úkonu zaplatiť samostatne na istinu, samostatne na úrok a samostatne na individuálne dojednané poplatky. Naopak, zároveň v prípade, ak zmluva neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým uvedenie úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, spotrebiteľ vie bez akýchkoľvek pochybností zistiť, aká je výška jeho skutočného dlhu po započítaní úhrad, za situácie keď je úver bezúročný a bez poplatkov. Pre bežného spotrebiteľa je nevyhnutné pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere poznať výšku úrokovej sadzby, byť informovaný o ročnej percentuálnej miere nákladov, o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov za účelom porovnania výhodnosti úveru oproti úverom poskytovaným inými subjektmi na trhu, poplatkami, ktoré sú naviazané na získanie úveru a údajom o celkových nákladoch, ktoré zaplatí v súvislosti so získaným úverom. V danom prípade, pokiaľ žalovaná mala vedomosť, že za získanú pôžičku vo výške 6 254,03 eura zaplatí celkovo šesťdesiatimi mesačnými splátkami sumu 11 703,- eur, súdu nie je zrejmé, naplnenie akej ochrany jej práv ako spotrebiteľky by vyžadovalo samostatné uvedenie termínu splátok na istinu, úroky a poplatky. Inými slovami, aj keď má spotrebiteľ právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačne dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky, v akej výške a akú sumu z toho zaplatí na iné príslušenstvo úveru, čomu zodpovedá ustanovenie § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd má za to, že takéto rozčlenenie splátok nie je pre spotrebiteľa rozhodujúce, pokiaľ vie koľkými mesačnými splátkami a v akej výške a v akej konečnej splatnosti má uhradiť celkovú sumu úveru. Neuvedenie rozpisu splátok na samostatnú istinu, úroky a poplatky súvisiace s poskytnutým úverom nemôže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, čo je najdôležitejší faktor pri aplikácii ochrany práv spotrebiteľa. Uvedený záver je aj v súlade so rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku zo dňa 9. novembra 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., / Bírková C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účel splatenia. Súdnym dvorom dospelo zároveň k záveru, že čl. 10 ods. 2 písm. h) v spojení s písm. i) Smernice č. 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú, aby bola amortizačná tabuľka súčasťou

zmluvy o úvere, čomu nakoniec zodpovedá aj vnútroštátna úprava obsiahnutá v § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorej, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ by teda súd akceptoval taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že súčasťou zmluvy musí byť výška, počet a termín splátok istiny, samostatne úrokov a samostatne iných poplatkov, bolo by ustanovenie § 9 ods. 3 tohto zákona nadbytočným, pretože práve amortizačná tabuľka podľa § 9 ods. 5 zákona uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky na ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť vyžadovanú zákonom v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Súd sa zároveň nestotožnil s tvrdením týkajúceho sa údajnej absencie uvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo jasne, určito a zrozumiteľne dohodnuté, že žalovaná zaplatí žalovanej dlžnú sumu v šesťdesiatich mesačných splátkach, do mesiaca november 2018. Z bodu 6. Všeobecných obchodných podmienok nazvaných „Podmienky splácania“ pritom vyplýva, že ak v zmluve nie je uvedené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

25. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, aj keď sú úroky zo zmluvy o pôžičke predmetom zmluvnej voľnosti medzi zmluvnými stranami, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške, nakoľko dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku je potrebné prihliadať na celkové okolnosti právneho úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, pričom je potrebné porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou v praxi peňažných ústavov. Občiansky zákonník v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahoval ustanovenie o tom, do akej konkrétnej výšky možno dojednať zmluvné úroky predstavujúce odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov. Zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov pri ostatných spotrebiteľských úveroch bez zabezpečenia vo výške od 1 500,- eur do 6 500,- eur so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov predstavovala 20,54 %. Aj napriek tomu, že právna predchodkyňa žalobkyne bola nebankovým subjektom, dojednanie úrokov nemôže výrazne prekračovať úrokové sadzby oproti bankovým subjektom. V prejednávanej veci však má súd za to, že nie sú neprimerané. RPMN predstavovala výšku 32 %, pričom priemernú RPMN neprevyšovala ani dvojnásobne. Žalovaná bola riadne a zrozumiteľne oboznámená o úroku vo výške 32 %, čo akceptovala a nakoľko tento nie je v rozpore s dobrými mravmi, súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere ani v tejto časti neobsahuje ustanovenie, ktorý by bolo objektívne spôsobilé poškodiť žalovanú ako spotrebiteľku.

26. Pokiaľ ide o tvrdenú absenciu adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, v čl. 23 predmetnej zmluvy, súd poukazuje nato, že žalovaná nepochybne vedela s kým opätovne uzatvára zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom presné uvedenie dodávateľa je obsiahnuté v hornej časti zmluvy, pod označením zmluvy.

27. Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 6 030,42 eura, ktorá pozostáva z nesplatenej istiny pôžičky a z dojednaných úrokov splatných do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Medzi stranami nebolo sporné to, že žalovaná do začiatku konania zaplatila sumu 1 686,81 eura, ktorá bola žalobkyňou v žalobe zohľadnená.

28. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba J. X.W. H. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu..

31. Popri istine súd priznal žalobkyni aj zákonné úroky z omeškania tak, ako je to uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 98 %. Žalobkyňa si uplatnila sumu 6 125,80 eura s príslušenstvom, pričom súd jej priznal 6 031,42 eura s príslušenstvom. Čiže, pri zohľadnení skutočnosti, že žalobkyňa zobrala žalobu v časti o zaplatenie sumy 42,19 eura späť z dôvodu úhrady žalovanej po začatí konania, jej úspech predstavoval 99 % a neúspech 1 %. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

34. V súlade s citovaným ustanovením súd určil dlhšiu lehotu splatnosti priznanej istiny v podobe splátok, čo je odôvodnené majetkovými pomermi žalovanej a výškou priznaného nároku. Vzhľadom na postavenie žalobkyne na trhu má súd za to, že povolením splátok nebude a žiadnym spôsobom znevýhodnená, pričom povolenie splátok zároveň zabezpečí splnenie dlhu bez potreby nariadenia výkonu tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.